

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Augustus' 21-dikén, 1852.

B é t s.

Vasárnap Aug. 12-dikén fényes Követséget küldte Béts városa Tanácsa Bädenbe, hol most a' Fels. Tsászári Udvar mulat, hogy Ő Ts. K. Felségeknék, Ő Felségének az ifjú Magyar Királynak és Fels. ifjú Magyar Királynénak Béts városa nevében azon irtóztató és Ausztria korkönyveiben példátlan gonosz-tetten érzett mély fájdalmokat kijelentsék, mellyre Ő Felsége az ifjú Magyar Király élete ellen egy útálatos gonosztévő elvetemedni mérészlett; egyszersmind pedig, hogy a' Bétsi hív polgárság legbelsőbb háládatos érzését mély tisztelettel kifejezzék azon, hogy az Isteni gondviselés oltalmazó keze azt az irtóztató gonosz szándékot, minden Austriai hív alattvalók örömére, a' legjobb Fejedelem drága életéről kegyelmesen elfordította.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Jul. 30-kán költ Kir. végzésében az Erdélyi Méltos. Kir. Törvényáblánál megüresült valóságos Tábla Bírói hivatalra, Felső Büki Méltos. Horváth Ferentz Urat, eddig Kolos Vármegyének Fő Szolga-Biráját kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. Felsége méltóztatott Aug. 4-kén költ Kir. végzése által Tekint. Roskoványi Roskoványi Gábor Urat, Sáros Vármegye első V. Notáriusát a' Tiszáninneri Kerületi Törvényáblához

számfeletti Táblabíróvá kegyelmesen kinevezni.

N é m e t O r s z á g.

Azon nyughatatlanságok következtetésében, mellyek a' Lichtenbergi Fejedelemségben (Szent Vendelben) történtek, — ugyan azon Fejedelemségnek Amts- és Intelligenz lapja, ilyen hirdetményt közöl: „Mi Isten kegyelméből Saxen Coburgi, és Gothai Hertzeg, 's Lichtenbergi Fejedelem, 'sa' t. fájdalommal, és belső megindulással hallottuk, a' belső tsendességnek, úgy nem külömben a' törvényeknek megsértéséről való híreket, melly szerint Lichtenberg Fejedelemségnek, különösen pedig Szent Vendelnek némelly lakosai, bizonyos haviírásoknak közönségessé való tétéle által, nyughatatlanságra szolgáltatottak alkalmatosságot. Mi ezen polgári rendtől, és a' törvényes uttól való eltávozást annyival inkább fájdalmasan éreztük, mivel belsőképpen meg vagyunk a' felől gyöződve, és ezen meggyöződést, soha, senki sem is teheti kétségessé előttünk, hogy mi Fejedelemségünk, de leginkább Szent Vendel lakosai javokra, és boldogságokra mindenkor legnagyobb figyelmet, és szorgalmat fordítottunk. Mivel mi az elkö-

vetett rendetlenségeket nem tulajdoníthatjuk vétkül, öszvesen a' Fejedelemség lakosainak, azért Uralkodói kötelességünk felszólít bennünket, hogy a' józan gondolkozásuak, és törvényhez ragaszkodók miatt, olly rendszabásokat tégyünk, mellyek ezeknek igazságos jussait, és kívánságait bátorságo-sítsák. — Ennél fogva Lotzot belső titkos Tanácsosunkat, Generalis Commissariusnak ezennel kinevezzük, és néki mindenre, a' mit belső meggyőződése szerént, jónak, és hasznosnak talál a' békességnek fenn-tartására, telyes hatalmat adunk, még pedig úgy, hogy ha a' szükség kívánja, tzeljének elérésére a' megérkezett se-géd Burkus sereget is használhassa. Reményljük azomban, hogy, minek-utánna sokan az eltévelyedtek közzül hozzánk bényújtott kérőleveleikben, a' hűségnek, bizodalomnak, és hozzánk való ragaszkodásnak jeleit adták, má-sokat pedig a' józan gondolkodás az igaz útra vissza fog téríteni, — ezen utolsó eszközre, melly valóban nekünk igen fájdalmasan fogna esni, szükség nem leend. Hogy a' Fejedelemség la-kosai megnyugtassanak, — még arra is számot tarthatnak, hogy a' kinevezett Generalis Commissarius által a' Kerü-letekben, az illető Tisztviselőknek ne talán véghez vitt igazságtalanságai szo-rossan megvizsgáltatni, és egy Ország-Tanátsos Gyűlésben, melly a' Gen. Com-missariusnak vezérlése alatt tartatni fog, elíteltetni, hol egyszersmind a' lako-soknak kívánságai is, ha azok az igaz-sággal, és törvénnyel megegyeztethe-tők, telyesítést nyerendének. — De na-gyon fájlalnánk, ha várakozásunkban megsalatkoznánk, és a' orosz úton té-velygők, 's makatsok, gonosz feltéte-leik mellett állhatatosan megmaradná-nak, — a' midőn vakmerőségek meg-

zabolázására mi is a' kijelentett eszköz-höz nyúlni, kénytelenek leszünk. — E-zen rendelésünket, és határozásunkat ne tsak a' Szent Vendeli Amts-és Intelligenzblatt tegye köz-hírré, hanem Fejedelemségünknek min-den Városaiban és helységekben is ol-vastassanak fel, és közhelyeken ra-gasztassanak ki, úgy szinte azok a' rend-szabások is, mellyeket Generalis Com-missariusunk kihirdetni szükségesnek ítélt, mellyeknek szoros megtartására, és telyesítésére minden rendű tisztvi-selők köteleztetnek. Költ Gothában Jul. 20-kán 1852. Erneszt-Szász-Cobur-gi, és Gothai Hertzeg. Carlovitz.

A' fellyebb említett Ország-Tanátsos Gyűlésre meghívó Hirdetmény így szóll: Ö Fejedelemségének, a' Szász-Coburgi, és Gothai Hertzeg, Lichtenbergi Fejedelem Ernesztnek nevében 's a' t. Ö Fejedelemségének f. e. Julius 20-kán költ kegyes rendeléséből közhírré tétetik, hogy az ezen eszten-dei Ország Tanácsos Gyűlés, már elé-gyen határozva, — mellyre Generális Commissariusnak, — valóságos belső titkos Tanácsos Lótz Ur neveztetett ki, a' ki a' Gyűlés megnyitását Aug. 13 kára tette. Költ Költ Szent Vendel-ben Aug. 1-jén 1852, a' Szász Hertzeg-ségi Kormány. S z y m b o r s k i.

Braunschweigban Aug. 7-kén megjelent egy Hirdetmény, melly a' Német Szövetség Gyűlés 22-dik Ülésének végzéseit közli, és egyszersmind az Alattvalókat oda utasítja, hogy a' hoz-zott Törvény tikkelyeknek bétöltését szoros kötelességeknek tartásák.

L e n g y e l O r s z á g.

A' földművelési hitel Egyesületnek Ülését f. h. 1-jén Status Tanácsos Mo-ravski ekképpen nyitotta meg: „U-

raim! Meglévén hatalmazva attól, kire a' földművelési hitel egyesületnek fő Hormánnya bízva vagyon: — szerentsésnek tartom magamat, hogy az Urakkal együtt, olly időszakban vehetek részt a' munkálódásban, mellyben minden kiállott tsapásoknak és szerentsétlenségeknek ellenére is, — földművelési hitelünk egy tsepp tsonkúlást sem szenvedett: — ímé! meggyőződhetünk a' felől, hogy noha rendes foglalatosságunk — némelly kedvetlen környülállások miatt egy ideig félben szakasztott, — még is az Egyesület kötelességének telyesítésében semmit sem mulasztott el. Ugyan lehet e' még nagyobb viszontagságoktól tartanunk, mint eddig tapasztaltunk? lehet e' hinni, — hogy Országunknak még rosszabbul is leszsz dólga? Telyeséggel nem. — Ha tehát a' földművelési hitel egyesület olyan veszedelmes próbára lévén téve, 's azt még is minden megrázódás nélkül kiállotta, valóban senki sem fog kételkedni, hogy nemes tzéljának minden részben megfelel. Már eddig issok familiák tartoznak néki köszönettel, a' mennyiben egyedül az Egyesület munkája, hogy a' Hitel Országunkban épen feltartatik. De minekelötte ezen igazságot telyesen megbizonyítanánk, nem fogják Uraságtok ellenzeni, ha az utolsó még meg nem vizsgált számadást előveszszük, mellyből ki fog tetszeni mind az, minő derék alapokon áll Egyesületünk, mind pedig, hogy ez a' jól-tévő Intézet merészen kiállotta az ostromot, melly Országunk gazdagságát ha el nem apaszthatta is, még is a' bévételt nem kis részben hiánosította. Telle van mejjünk hálával, a' ditső Törvényadó eránt: mert ő ajándékozamegbennünket evvel az Intézettel, mellynek hasznáról most inkább meg vagyunk győződve, mint egyébbkor. A' Tiszt-

viselőknék buzgóságok is megérdemli köszönetünket, — mert ők a' fegyverzörgések között is fáradhatatlanok voltak ápolásában ezen Egyesületnek, mellynek tsak az áldott békesség szerezhethet állandó virágozást, és gyarapodást. — Minekutánna pedig Ő Ts. Kir. Felsége az említett Hitel egyesületet nem tsak jóváhagyni, de kegyes óltalma alá is venni méltóztatott, telyes reménységgel lehetünk, hogy egyes törekedésünk mellett várakozásunknak, és a' Törvényadó tzéljának megfelel.“

F r a n t z i a O r s z á g.

A' Moniteur azt állítja, hogy noha Montalivet Ur köszvény fájdalomban szenved, még is rendes foglalatosságait, mint belső dólgeknek Minisztere abban nem hagyja.

Odillon-Barrot Ur Aug. 7-én Straszburgba utazott: Chateaubriand Ur pedig 9-kén szándékozott Párisból Helvetziába kiindulni.

Már annak is nyomába jöttek, minő úton jutottak a' tolvajok a' Királyi Bibliothecába, tudniillik, egy kötélajtójának segedelmével, mellyet az első emelet ablaknak párkányához szegeztek, felmásztak a' főgalleriára, 's onnan a' szomszéd ajtón bétörtek a' pénzgyűjteményes tárba. Az eddig felkutatott kintseknek ára, alkalmasint meg egyezik avval az árral, melly szerint az öszvesen ellopott drágaságokat be-tsülték, és így már, a' még folyamatban lévő motózásoktól nem sokat lehet várni.

A' Tuileria palota mellett fekvő kertben igen sok régi Római pénzt találtak a' munkások, mellyet elakartak titkolni, — azomban a' Politzia által véghez vitt nyomozás után, kéntelenek voltak a' leleményt által adni.

Aug. 7-kén Párisban 24-en haltak meg Cholerában. Azt mondják, hogy ez a' nyavalya már Bordeauxban is uralkodik.

A' hadi Miniszter szükségesnek találta, hogy Algier, Marseillevel állandó öszveköttetésben legyen: annakokáért felszóllította a' Marseilli Kereskedői kart, hogy fizetnének minden esztendőben bizonyos summát, melly egy arra a' végre készítendő gözhajónak felállítására fordíttatni fog.

A' M amersi Mairt, és Bonnet Urakat (az utóbbi Generalis Secretáriusa az Alsó Szajnai Praefecturának) a' napokban igen különös úton akarták, bizonyosan, valami politikai gyűlölségből, kivégezni. Mind a' kettőhöz tudniillik két kis skatulyát küldtek, mellybe 4 vékony pisztolytsövek mesterségesen úgy alkalmaztattak, hogy a' felnyitáskor elsüljenek. Azomban egyik sem nyitotta fel maga a' Skatulyát, hanem azt a' Politziához küldte, melly a' tsöveket minden veszedelem nélkül elsütötte. —

Aug. 8-kán Lajos Fülep, és Leopold Compiègne mellett a' Nemzetigárdát szemügybe vették, úgy szinte a' Várost, és annak környékét. Ezen napon következő meghívott vendégek érkeztek a' Compiègnei palotába, az Egybekelés innepére: úgy mint: a' közönséges tanítás Minisztere, a' petsétör, Marchall Gerard, a' Szamadói Udvarnak első Praesidense, Bassano Hertzeg, Dupin, és Berenger Urak, egy Érsek, egy Vicarius, és egy lutheranus Pap. 9-kén reggel a' hadi és hajó Miniszterek is megérkeztek.

Algierből írják, hogy ott Savany Generalisnak rendeléséből egy tágas piatzot akarnak készíteni, mellyre végre sok épületeket, nevezetesen

a' Városnak legnagyobbik templomát is kéntelenek voltak lerontani. Ezen utólsónak lerontását nagyon ellenzeték a' fanaticus lakosok, — azért is a' Generalis, hogy minden ne talán történendő ízetlenséget elkerüljön, ravasz-sághoz folyamódott. Ugyan is több éjtzaka titkon Katonáival, az említett templom fundamentoma alatt árkokat ásott, 's egyszer csak, midőn az Arabok nem is vélték, az árkokba hintett puskapor meggyújtatott, 's a' nagy épület öszverogyott nem kevés tsudálkozására a' bigót népnek.

Caenből jelentik, hogy Napoleonnak volt Secretáriusa Bourienne Ur elméjében megháborodván, Ispotályba vitetett.

Egyházi Statusok.

A' Diario di Roma Aug. 7-ről következő tikkelyt foglalja magában: Ancona Városa, minekutánna a' vad Anarchiának minden veszedelmeit kiállotta, végre a' tsendességet, visszanyerte. A' vérszomjúhozó, és ragadozni vágyó gyilkosok, kik ott öszvegyülekeztek, későn vették észre, hogy a' közvéleményt magok ellen felfingerlették, és ott, a' hol menedéket, és óltalmat reményleni bátorkodtak, közönséges gyűlölséget, és megvettetést arattak. A' frantzia sereg nem nézhetvén már tovább az ujján keresztül kitsapongásaikat, véget vetett az egész dolognak. Azután a' Pápai Delegatio f. h. 1-jén visszatért Anconába, még pedig úgy a' mint illet, egész triumphussal, tulajdon seregétől kísértetve, ágyú ropogásoktól, és az elibe nagy számmal tsődült sokaságnak, melly tisztelt Attyának, és Uralkodójának Répviseelőjét, Ancona kebelébe visszatérni óhajta, zajos örömkialtásaitól fo-

gadtatva. Cubieres a' derék Generalis, kinek leginkább köszönni lehet azoknak a' tsapásoknak megszűnését, melyek az Anconaiakat olly kevés idő alatt, nagy mértékben érték, hogy a' Delegatus (Grasselini) eránt hódolását bém bizonyítsa, — még a' Városon kívül elibe ment; a' Frantzia Katonák szép sorban állottak, és kellő hadimuzsika nevelte a' pompás bemenetelnek fényességét. Bártsak fogna valamit ez a' szerentsés következésű eset azokon az álnonokon, kiknek minden igyekezetek abban áll, hogy a' jó rendet, és békességet felforgassák!

B r a z i l i a.

Braziliából, nevezetesen pedig Rióból Máj. 20-kán érkezett Angliába egy Követség, levelekkel, és újságokkal megterhelve. A' többek között azt mondja, hogy elindulásakor ugyan Rióban és Bahiában tsendesség vólt, de Pernambuco fellázadt, hol a' Mulattok, és Szeretsenek függetlenséget kiáltoznak, 's egy ollyan Kormányt kívánnak, mint a' millyen Haytiban van.

B e l g i u m.

Az Amsterdami Handelsblatt Brüsselből Aug. 7-ről ezt írja: Az Anglusi hírlapokban ollyan bizonyossággal állított 69-dik Protocollumnak létele, nálunk kétségbe hozatik. A' Királyt f. H. 12-re várják vissza. Még nem tudatik, minő ceremoniával fogadják el majd az új Királynét, mert még semmi előkészületek nem tétettek, — kivévén, hogy a' Királyné szobáinak elkészítésében, és rendbehozásában, sok kezek foglalatoskodnak. A' Conferentziának újabbi Javallataira nézve a'

Közönség nagy bizonytalanságban van, a' napi írások szüntelen ellenkeznek egymással: az egyik, Frantzia bajtársától felingereltetvén, tsak haddal fenyeget, 's az Egyességről nem is álmodik. De mit használ ordítása, mellyhez már a' Közönség úgy hozzá szokott, hogy többé nem is ügyel reá: sőt inkább itt is, éppen úgy, mint Angliában, az okosabbak, ezek teszik pedig nagyobb részét a' Nemzetnek! semmit sem kívánnak jobban, mint, — hogy már egyszer a' dolognak vége vólna, és jó móddal a' két Nemzet között a' régen várt Egyesség helyre állana. A' Nemzet kész némünémű áldozatot is tenni, mert nints rosszabb, mint a' bizonytalanság! ha vesztenénk is valamit a' Conferentzia által ajánlandó Javallatok által, vallyon nem nagyobb veszteség vólna e', ha azokat semmi szín alatt tsak azért elfogadni nem akarnánk, mivel általok Jussunknak nem is érezhető tsorbulását vélnénk nyakunkra tolatni, 's inkább fognánk fegyverhez, melly Országunk nagy részét feldúlná, vagy éppen tenkre tenné! Hiteles kútfőből merítik, hogy Muelenaire Ur a' napokban illyetén nyilatkoztatást tett: Néki okai vagynak reményleni, hogy Belgiumnak Hollandiával való dólga rövid idő alatt ollyan ki menetelt ér, melly miatt Belgiumnak, becsülete, tekintete, és haszna, nem fog kotzkáztatni. Ebből azt húzzák ki, hogy a' Conferentziának utolsó elhatározása Belgiumra nézve nem lehet kedvetlen. Azt is mondják, hogy a' tanátskozásokat Compiegneben folytatni fogják, 's az által Van de Veyer Urnak Frantzia Országba tett útazását haszonra fordítják, kinek külömben is Házasság ceremoniaknál semmi dólga sintsen. Némellyek azt mondják, hogy az Új Királynének fényes elfogadásakor, egy-

szersmind a' Belgiumi dolgok kimene-tele is, ki fog hirdettetni! A' Belgiumi Királyt, a' Frantzia határoknál Ch o i s e u l Frantzia, és L e h o n Belga Követek, számos polgársággal, és katonasággal együtt fogadták el. A' külömbféle sereg Osztályok f. h. 12-re vagy-
nak elrendelve, midőn L e o p o l d Király hihetően visszatér Belgiumba.

Az I n d e p e n d a n t bizonyosnak tartja a' 69-ik Protocollumnak lételet, — az O b s e r v a t e u r szerint pedig Leopold Király azt már M o n s n á l meg is kapta, és mint mondják, midőn belé tekintett, külsején nagy zavarodás volt észre vehető. —

P o r t u g a l l i a.

Egy Jul. 30-kán O p o r t ó b a n költ Levélnek kivonatja. Utolsó levelemben egy tüzes ütközetről tudósítottam az Urat, melly Jul. 23-kán D o m P e d r ó, és testvére között a' V a l l o n g o i dombokon véghez ment, — és a' mellynek következésében, noha az ellenség megverettetett, és magát vissza vonni kéntelenítettett, D o m P e d r o még is tanácsosabbnak tartotta az O p o r t ó b a való vissza menetelt, mint az elkezdett győzedelemnek folytatását magára vállalni. Azólta tsak abban fáradoznak, hogy a' várost óltalom alá vegyék; de azt véghez vinni nem könnyű dolog ilyen széles kiterjedésű várossal, ha tsak olyan keskeny karikába nem húzatik öszve a' Város, hogy a' miatt a' külső Városoknak nagyobb része könnyű szerrel az ellenség hatalmába esik. No — de majd meglátjuk! A' múlt hét-ólta békességben vagyunk: de úgy halljuk, hogy P a v o a s Generalis fő hadi szállását O l i v e i r á b a ütötte fel, és tsak segéd seregre várakozik, azután mindjárt O p o r t ó felé indul. A' Tsá-

szár úgy látszik, elhatározta magában, hogy ezen Várost utolsó tsepp vérig óltalmazza: — de azt tsak a' Tsászár határozta el: el fog e' sülni szándéka, vagy meddig leszs képes testvére hatalmának ellent állani? — Kérdés!

A' T i m e s Aug. 7-ről közönségesé tett hirdetésében tökéletesnek lenni állítja D o m P e d r ó n a k, testvérén Jul. 23-kén vett győzedelmét, de a' mellynek semmi nagy következése nem volt. A' M i g u e l i s t á k D o u r ó n a k még mindég éjszaki részén feksüsznek, a' D o m P e d r ó Katonái pedig O p o r t ó t erőssítgetik. E' szerint 5 hét veszett el minden láttat nélkül, melly alatt, elég ideje volt a' népnek magát jobbra, vagy balra elhatározni. Ennek a' késedelemnek azt mondják, az az oka, mivel D o m P e d r ó n a k nints lovas serege; úgy de hiszen azt előre lehetett tudni, és e' szerint olyan helyen kellett volna kiszállani, holtz a' hiány kevésbé lett volna érezhető. D o m M i g u e l gondolván magában, hogy testvére hadakozni jött, nem exercérozni, — bizony kevés időtt enged neki arra, hogy elébb magát öszveszedje, és mustrálgassa. Ha D o m M i g u e l arra várakoznék, míg testvére lovakat szerez, azokat hadba kikészíti, bizony akkor nem tudom, mikor volna vége a' háborúnak! Ezek azok a' szomorú kinézések, mellyeket a' Közönségnek kijelenti kötelességünknek tartjuk, — de egyszersmind avval a' hozzáadással, hogy még ez nem elegendő ok arra, hogy a' dolog kimenetele felől elhatározólag ítéljünk. D o m P e d r ó serege vitézül hartzol a' 23-ki tsatában, és mivel tudja, hogy ha hazájában meg maradni, és a' halálos büntetéstől megmenekedni akar, — győznie kell, tehát hűségére, és állandó vitézségére építhetünk. Azoknak, kik a' Portugalliai Nemzet

állapotjával esmeretlenek, különösnek tetszik, hogy olly kevés lakosok tsatolták magokat Dom Pedróhoz. Azok, kik Liszbonán és Oportón kívül laknak, nagyon kevés részt vesznek a közönséges dólgozokban; vagy papjaiknak, vagy földes Uroknak hatalmak alatt lévén, ha tsak Fanatismus által fel nem ingereltetnek, — félvállról, és szenvedőleg nézik a politikai változásokat. Az 1826-ki háborúkor is, minden el-lentállás nélkül mentek keresztül a szóban lévő helységeken, a két ellenséges táborok. Dom Pedró t Oportóban hévvel fogadták, 's ezt tették volna a Lisbónai lakosok is, de a' mit az Országnak többi lakosaitól várhat, nem egyéb, mint Neutralitás, és Egykedvűség:

Lisbonából Jul. 26-ról költ tudósítások, a' Pennafiel i ütközetet adják elő. Santa Marta ugyan is feltette magában, hogy la Granjai főhadi szállását oda hagyja, és egy másat Lamego felé fekvő faluban üs-sön fel, hogy úgy Douro jobb partjára áltszálljon, 's Dom Pedró seregét, Pennafielnél, mellyet az elfoglalt, annál könnyebben megtámadhas-sa. — A' dolog hartzra került, mellyben Dom Pedrónak 50 embere el-esett, 100 pedig sebet kapott. Midőn serege vissza tért volna, a' Tanátshá-zat, és az ott lévő régi híres Abbatiát meggyújtotta. A' lakosok ezen alkalom-mal nyilvánvalóvá tették ragaszkodáso-kat Dom Miguelhez: mert midőn megértették, hogy Dom Pedró Pen-nafiel felé siet, mindnyájan elhagy-ták ezt a' kis várost, és a' szomszéd fa-lukat, úgy hogy 4 vagy 5000 lélek köz-zül, alig lehetett egy kettőt ott találni.

A' Lisbónai Udvari Ujság Jul. 26-ról így ír: két igen nagy befolyás-sal bíró vezérek, Minho Kerületbe

mentek által. Calhadában azt halla-ni, hogy Dom Pedró serege öszve-sen tsak 8000 főből áll: 4000 közzülök született Portugalliaiak, a' többi része, vagy frantzia, vagy ánglus, vagy az Azor szigetekből öszveszedett Rekru-ták. Dom Pedró nagyon boszszanko-dik Agenseire, kik véle elakarták hi-tetni, hogy kiszállása után a' 19-dik Re-gement mindjárt hozzá tsatolja magát, holott éppen ez a' Regiment, miolta Oportóban foglalatoskodik, legna-gyobb kárt tett néki. Az nagyon nehe-zíti Dom Pedró előmenetelét, hogy sem ígás, sem katona alá való lovai nintsenek: már Oportóban is kezd az egyenetlenség lábra kapni, és a' lako-sok nem nagy kedvet mutatnak, mi-dőn látják, hogy már eddig is sok há-zaik lerontattak, és átaljában a' Város-ban nem kis püsztitás vitetett véghez.

Jul, 9-ig újabb tudósítások nem ér-keztek. A' Morning így festi Dom Pedró állapotját: Minden Portugalliá-ból jövő hírekből világos, hogy Dom Pedróhoz, miolta kiszállott, senki sem tsatolta magát. Valóban igen rossz-lábon, és véle egy férjfiú sintsen kiről sokat tartanának, és a' ki befolyása ál-tal, jobb karba tehetné az ügyet. A' nap alkonyodni kezd Dom Pedró re-ménye felett, és diadalmas bajtársának fog jutni nem sokára az a' győzedelem, hogy népét egy idegen járomtól meg-szabadítsa, 's azt a' motskot, mellyet Nemzetére egy maroknyi tselszövő ken-ni akart, fejérre mossa. Egy Követ ma érkezett Angliába, 's ötöt Dom Pe-dró is nem sokára fogja követni, — mert balgatagság volna, ha még tovább is Oportóban maradna, hol mindenfe-lől, egy nagyobb erőtől nyomattatik, és a' lakosoknak is nagyobb részétől gyülöltetik.

Egy német falusi Ujság, Olvasói-

nak következendő hírt találja fel: A' Kegyes Olvasó megeleégszik, mihelyt haditudósításokat közlünk: Nosza tehát! gondoljuk magunkat Liszbonában! A' 2 ellenséges testvérek Jul. 23-kán ütözköztek meg először: a' heves tsata reggeltől estig folyvást tartott, és a' katonáknak hűséges vérek nagy mértékben itatta, a' mi a' testvérek betsületekre légyen mondva, — a' tsatapiatzot; mind két részről hullottak, és sebesítették katonák. Dom Pedró kezére került 2000 fogoly, és azonkívül minden ágyúk: egyész Regimentek szöktek által hozzá: Dom Miguel már tsak egynehány osztályt állíthat ki a' tsatapiatzra, és annak is felét őrizetre használja, hogy a' másik fél el ne szökjék: egynehány hét ólta D. Miguel szakállát növeti bívában, — a' diadalmas Sereg sok ezer fegyveres paraszttól kísértetve, sebes lépésekkel nyomul Lisbona felé. Még nem tudatik, merre fog Dom Miguel szaladni? a' szövetséges Spanyol Országba e', a' szép Olasz Országba e', vagy pedig, a' mi még legkívánatosabb vólna Afrikába, a' hol a' bors terem! Meg kell vallani, hogy Dom Pedró Vezéreinek haditudósításai az igazsághoz jobban közelítenek, mint a' falusi Ujságíróéi. —

F i g y e l m e z t e t é s.

Klio név alatt kihirdetett historiai zsebkönyvemet már valóban sajtó alá adván, midön a' tisztelt olvasó közönséget, erről tudósítani kötelelességemnek ismertem — kívántam másfelől azon

T. T. Urakat — kiket az előfizetés beszedésére megkérni bátor vóltam, most újabban megtalálni, méltóztassanak minél előbb értesíteni az előfizetők számáról, a' né talám beszédett pénz kezemhez juttatásával, 's az előfizető Urak 's Aszszonyságok nevének és rangjának tiszta feljegyzésével, mivel szándékom azokat, hálám bizonyosságául, kinyomtattatni. — Igy tudhatom meg, lesz e' módom, ígéretem másik ágának is teljesítésében t. i. Lengyelország mappájának kiadásában? a' mire magam kötelezését ismétlem, ha 400-an lesznek a' valódi előfizetők. Éppen azért a' távolabb eső vidékekre nézve, az előfizetés idejét September végéig meghosszszabítom. — Eddigelő 189-en fizettek elő. — Kis munkám ajánlva lesz Melt. Kis Rhédei G. Rhédei Ádám Urnak, nemes Doboka Vármege Fő Ispánjának 's Kollégyömunk tisztelt fő Curátorának, kinek oskolánkhoz sok részben mutatott kegyessége eszközlé megavult nyomtató műhelyünk ujjá születését is. — Kolo'sváron Augustus 1-sőjén 1822.

Szilágyi Ferentz m. p.
Refor. Professor.

A' Pénz folyamat Augustus' 20-dikán,
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	87 7/8
Az 1820-béli sorsosok:	180
Az 1821-béli hasonlók:	126 9/16
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji:	47 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	1142 for. ton
Conv. Pénzben.	

(Fél árkus „**SOKFÉLE**“ XXXII. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Marton József, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)